

[Eva Møller]

Endelig vil jeg gerne spørge hr. Steen Folke, hvori han har belæg for påstanden om, at en eksamen ikke er en evaluering, eleverne kan bruge, og at den ikke afspejler deres kunnen. Dette specielt da vi fra et andet lovforslag ved, at undervisningsministeren har nedsat en kommission, der skal belyse netop dette spørgsmål.

Bertel Haarder (V):

Det er da godt, vi har en finansminister. Forsøg, der ledsages af ekstra penge, er som regel ret uinteressante, for hvordan kan man sammenligne en undervisning, der får flere penge, med en, der får færre penge; den, der får flere penge, vil altid sige, det er en stor succes, og på den måde er alle pædagogiske forsøg blevet vellykkede, lige så længe man kan huske. Den slags forsøg er komplet uvidenskabelige og fører ingen steder hen. Derfor siger jeg: godt, vi har en finansminister!

Så vil jeg sige til undervisningsministeren, at jeg mener, mit indlæg var ganske klart, og det kan læses nede på mit bord. Jeg udtalte mig om tendensen i den række forsøg, der er, og konstaterede, at der var solid opbakning hos ministeren til denne tendens både i den virkelige tale til rektorerne, i den tale, vi har fået i tidsskriftet Uddannelse, og i den tale, som ministeren har holdt her i dag. Så der er altså ingen tvivl om det.

Jeg vil ikke trække et ord tilbage, kun sige, at havde jeg læst den tale, ministeren har holdt her, før jeg skrev mit manuskript, var talen blevet betydelig skrappere. Jeg havde ikke forventet, at der var så mange af de floskler, jeg angreb, i ministertalen. Der er altså ganske rene linjer. Det ene synspunkt står mod det andet. Det er en meget spændende debat, og det er da godt, vi langt om længe har fået den ind i denne sal.

Det er rigtigt, at ministeren ikke har fremlagt nogen planer og derfor heller ikke kan være i mindretal med nogen planer – det er klart – men hun har da fremlagt nogle tanker. Jeg håber da, at der er tanker i de taler, ministeren holder – ellers var det da en kedelig konklusion – og disse tanker kan man roligt sige der ikke er nogen særlig opbakning bag ved her i salen, vel nærmest en almindeligt udbredt skepsis. Dér, hvor ministeren kunne komme i mindretal, er et helt andet sted: det er på EFG-jordbrugsområdet

osv., men det skal vi jo tale om i de nærmeste dage.

Jeg synes som sagt, at debatten har været god. Jeg synes, det er sundt for direktoratet, at man også dér kan se, hvordan tingene ligger i folketinget. Jeg tror, det er vigtigt, at alle de mange gymnasielærere, som har turdet gå frem i debatten og sige nej til forsøgstendenserne og ministerens taler, får lidt opbakning herindefra; det synes jeg også er meget glædeligt.

Det er for så vidt i orden, at ministeren sætter bestemte forsøg i gang, som passer med hendes egne tanker; det er jo det, man har ministre til. Specielt undervisningsministeren har en række administrative beføjelser, og der er grænser for, hvor meget vi herinde fra folketingssalen kan begrænse og skære ministerens beføjelser væk. Til gengæld er det udmærket, at vi så får en debat, som gør det klart for alle og enhver, at man i forbindelse med et regeringsskifte også får en anden lyd på pipen i uddannelsespolitikken, herunder også i gymnasiepolitikken.

Hr. Alfred Hansen bebrejdede venstre, at vi var gået med i forliget om ungdomsuddannelserne, og det ene punkt var dette med erhvervspraktikken, som kan finde sted, hvis den er relevant og foregår i kortere tidsrum i gymnasiet. Om det punkt vil jeg sige, at vores begrundelse for det var, at eftersom halvdelen af dem, der går i gymnasiet, jo ikke kan komme ind i de videregående uddannelser, ville det måske være en idé at prøve sig frem med at få dem ud i en uges tid i f. eks. bankverdenen, en sygehusuddannelse af en eller anden art eller noget helt tredje. Der forestår altså en opgave for de kommende års gymnasieårgange, som går ud på at få forklaret de 26.000 pr. årgang, at det højst er halvdelen af dem, som kan komme videre i et videregående studium, og det var det, der var grunden til, at vi gik ind på det uden større sorg.

Det andet, som hr. Alfred Hansen henviste til, var det punkt 5 i beslutningsforslaget, som gik ud på, at man overalt så vidt muligt skulle søge at lave flere afstigningsmuligheder og meritoverførsel, så der kan ændres studievalg uden alt for store omveje. Vi står gerne ved, at det ville være godt, om man undgik omveje i uddannelsessystemet, men jeg tror, det er fremgået meget klart af min tale, at vi aldeles ikke ønsker, at man med